

Raval alt
Jesús, 40
Tel. 9-A

DIARIO DE REUS

DE AVISOS Y NOTICIAS

Fundado en 1.º de Noviembre de 1844

FRANQUEO CONCERTADO

NUM. 80

TELÉFONO NÚM. 80 A

PRECIO 10 CENTIMOS

DOMINGO 6 DE ABRIL DE 1930

"L'art de la construcció"

Les indústries i els oficis de la construcció de Reus, el que se sol nomenar «l'art de la construcció», acarançant-se amb la crisi perllongada i en aquests moments àlgida que pateixen, estan estudiant les possibilitats i els mitjans de superar la situació enguniosa en què's troben.

Els ni nosaltres tenim d'inconseguir en el simplisme d'atribuir la crisi a una sola causa i de confiar-ho tot a la virtut d'un remei específic. Sabem que la inexecció d'obres noves, la lentitud amb què's reconstrueix i la parsimònia amb què s'adoba o es millora, deriven d'un complexe de motius; i que l'avenç o l'estancament de la propietat urbana són factors de la renda de la mateixa, la qual condicionen fenòmens jurídics, fiscals i econòmics que no està a la mà de la ciutat variar.

Més el fet de que estem mancats de facultats legisladores que ens permetessin dotar la propietat inmobiliaria urbana d'una regulació jurídica propícia al seu desenrotllament i en una situació d'impostència en front de les cent circumstàncies que determina el seu estat pròsper o decadent, no justifica l'inhibició.

El que està en joc és, immediatament, una disminució de consums que gravita sobre tota la població, provocada pels jornals dividits entre el cap de casa que treballa a fòra i la família que resta aquí i pels què's perdren totalment en l'atur forçós; mediatament, a la llarga, però fatalment, un exode de nuclis productors. I les entitats econòmiques, la premsa i el Municipi, quan menys, no poden restar indiferents ni inactius.

No ens proposem avui esgotar un tema tan ric de matíos i de suggestions que conviden a la recidència, però mentrestant arriba l'oportunitat de fer-ho, és d'interès presentar una cara del problema que tractem.

Sembla que els obrers i els patrons de l'art de la construcció, senyalen com una de les causes que dificulten remuntar la corrent de la crisi, la tributació municipal.

Qui examini el presupost del nostre Ajuntament amb atenció lleugera, pot-ser és sorprès d'aital afirmació, doncs les quantitats presumpcions com a ingressos per concepte de tributs que gravin l'execució d'obres, és certament migrada; motiu—per altra banda—per a que l'Ajuntament precindís d'ells com per via d'assaig, quan menys, encara que estimés errònia la creença dels perjudicats. Seria, però, arbitrari un judici sobre una imposició qualvolga, basat solsament sobre el seu rendiment, doncs pot haver-hi i n'hi ha que rendeixin poc i són molt onerosos al costat d'altres de gran rendiment i lleus per el contribuent. Les percussions i els factors psicològics són elements molt foscos en tributació per a que no sigui obligat deixar ample marge a l'imprevist i a la sorpresa.

Es per çò que en matèria tributària una demanda de desgravació no deu ésser mai considerada, com una manifestació dels que es queixen per vici, ni les xifres absolutes interpretades com expressió de la veritat, ni els radicalismes rebutjats per ésser radicals.

Si les peticions que formulí l'art de la construcció de Reus arribessin a presentar alguna d'aquestes aperances—lamentació viciosa, radicalisme—, en consideració a la causa llur, a la confiança que en elles deposita un factor important del nostre treball i a la seva inocuitat respecte les finances municipals, deurién ésser ateses.

I demés d'aquestes consideracions, també la justícia i l'interès ciutadà aconsellarien la supressió d'una de les taxes municipals,—la que grava les noves construccions amb el tribut de 1 a 5 pessetes per m.² de façana o de planta, si aquesta és major que aquella—, doncs té el doble defecte de mancar de base tècnica, ja que pel sol fet de deixar construir l'Ajuntament no presta cap servei i d'entorpir l'espandiment de Reus.

Si a tot hora es nociu a la riquesa pública gravar la privada en el moment mateix de la seva formació, quan neix, en el cas de la construcció urbana és contraproduent, per tal com en lloc de fomentar una font de riquesa, l'estanca, amb perjudici de les mateixes finances a les quals el tribut vol servir i, el que es més dolorós, de la Ciutat.

C.

cies ho foren del College Anglès i la divisió del batxillerat en elemental i universitari: fou una imposició del Dictador. D'aquesta barreja, en lloc d'un plan, en resulta un triplà que no ha volat ni podrà volar mai, i quin principal lastre és el desditxat exàmen de revàlida a l'estil francès.

A França, com a totes les nacions del món que es preocupen de l'esdevenir, una de les qüestions que més es discuteixen és la de l'ensenyament, que exigeix contínues reformes, per a posar-lo a nivell del avanç constant de la civilització. A Espanya fem les coses sense discutir-les i esperem que els altres les resolguin i després... ja ho hem dit abans, comiem el més dolent.

A França s'ha presentat amb caràcter agut el *surmenage*. Els estudiants, especialment els del grau secundari, es troben fadigats i no poden resistir el treball intens a que s'els sovint. L'Estat ha nomenat una comissió per a que examini aquest fenòmen que malmet la joventut francesa. Entre les diverses causes a les quals pot atribuir-se el cansament dels estudiants hi ha l'excessiva extensió dels programes. L'Universitat, però, ha volgut treure's la culpa de damunt, diant que ella no exigeix alumnes tan preparats; que el mal sembla que és dels especialistes (la ciència s' especialitza cada vegada més) que mai consideren els alumnes amb suficient preparació en les seves respectives especialitats, el que, naturalment, obliga a donar extensió a tots els programes per a que els professors d'ensenyament superior estiguin satisfets.

Altra de les causes de *surmenage* és l'inseguretat, les dificultats amb que topo l'estudiant en l'exàmen de revàlida. En aquest punt és molt interessant l'informe del rector de l'Acadèmia de París, dirigit a la Comissió que entén en la qüestió del *surmenage*: *Examen humilit per tothom, ha dit el rector, i que no pot subsistir així; ja que això seria el fi dels estudis secundaris.*

Per a que el lector pugui estableix les deutes analogies entre la revàlida francesa i l'actual espanyola, transcriuem el que passa a França segons un articulista de "Le Temps":

"Composició heteròclita i fins anárquica dels jurats on figuren preparadors o ajudants, alguna vegada molt joves, substituint professors de facultat; professors jubilats i administradors que no tenen pràctica d'ensenyament; professors de liceos femenins desproveits de llicència i sense agregació masculina; professors de primari superior i directors d'institucions lliures; i, també, temes de composició elegits a la lleugera o coneixuts per endavant; i encara correccions massa ràpides, notes discutibles; fracassos, copiatges i catàstrofes i escàndols; heu's aquí el balanc."

Sense arribar a tan lamentable extrem, quelcom de lo transcrit és aplicable a l'exàmen de revàlida del batxillerat universitari espanyol; però, mentre a França tan alta autoritat com Mr. Charley, l'ha calificat d'*examen humiliant per a tothom*, aquí encara hi ha professors d'Universitat que el defensen i el sostenen.

Reus, 5 abril de 1930.

Sr. Dr de "Les Circumstàncies"

Ciutat

Molt distingit senyor nostre:

Hem llegit, amb veritable sorpresa, en el periòdic de la seva digna direcció, una instància que es califica res menys que de document històric, en la qual consta que l'Excm. Ajuntament, pel vot unànime dels regidors que assistiren a la sessió de constitució, acordà demanar al Govern cò mateix que en la instància es sol·licita.

Com al no constar are en dit document nostres signatures, algú podria

creure que hem canviat de manera de pensar, fem constar que ni els companys de Consistori, ni ningú, a pesar d'ésser públic el nostre criteri favorable a que l'Ajuntament designi lliurement el seu Alcalde President i els tinent d'Alcalde, ens han invitat a col·laborar en la redacció de l'esmentada instància, ni tampoc a signar-la.

Esperem de la seva benevolència es dignarà donar cabuda en el seu periòdic a les presents ratlles, per lo que li quedaran molt agraïts els seus affm. s. s., q. e. s. m.

Josep Caixés Gilabert, Josep Sabater Esteve.

ELS COLORANTS

El Govern Berenguer fa unes setmanes que va derogar un R. D. de la Dictadura (del març de 1926) en el qual es prohibia la lliure importació de les matèries colorants.

La derogació d'aquest decret ha estat ben vist de tothom fins i tot de la Cambra Nacional d'Indústries Químiques. Aquesta unanimitat de criteri demostra ben palesament que el decret que prohibia les importacions no mereixia la simpatia ni de tots els fabricants ni la dels consumidors. Cosa ben significativa si es té en compte que aquella prohibició d'importacions volia ésser encaminada precisament a afavorir la producció nacional.

El fet que una Cambra, que representa els interessos de la fabricació, també aprovi la derogació d'aquest decret ens demostra que amb ell, tal vegada més que afavorir els interessos generals de la producció, la gent del Directori havia mirat de protegir determinats interessos particulars.

I corrobora semblant pressuposició el record de les gestes que, sota la bandera de la regulació de la indústria, es van cometre contra totes aquelles empreses noves i contra totes aquelles altres provacions d'ampliacions de determinades indústries que, per creure de bona fe que el govern fomentava la creació i el desenvolupament en gran escala de les indústries químiques, intentaren ampliar reformar o implantar la fabricació.

No cal pas dubtar que és precis protegir les indústries nacionals, així com tampoc podem dubtar que convé a totes les nacions possuir una indústria química pròpia. Hem de tenir en compte que actualment s'havia arribat a assolir que, dels colorants que el mercat necessita, el 50 per 100 els fornís la indústria del país. I cal esmentar que aquest 50 per 100 es refereix a l'import en pessetes. Si establism la comparació a base dels quilos trobem que el percentatge a favor de la indústria nacional és d'un 80 per 100. La diferència entre la producció en quilos i el valor en pessetes és deguda als preus elevats dels colorants que fins ara s'importaven que eren les matèries intermigues i aquells productes molt cars que, per no ésser de gran consum, no sortia a compte fabricar ací.

Aquests detalls ens demostren que la indústria nacional, ben protegida o mal protegida, havia arribat a una importància que no cal negar. I és per això que trobem encertada la iniciativa de la Cambra Nacional d'Indústries Químiques que, bò i aplaudint la derogació del decret esmentat, demana que es reglem la importació dels colorants a base de donar drets d'entrada baixíssima a tots aquells productes que ací no es fa-

briuen i gravar d'una manera forta els que produeixen les nostres fàbriques. Una comissió d'elements representatius de tots els sectors relacionats amb els colorants, explosius i productes químics (tan els productors com els consumidors) seria encarregada d'establir la classificació de totes les matèries i productes que a criteri seu haurien d'importar-se. Gràcies a una mesura semblant, es podria evitar l'entrada d'una quantitat enorme de productes que, si no es reglamenta la derogació d'aquell decret, per força es produirà, amb greu perjudici de la fabricació del país, puix no seria d'estranyar que la forta competència estrangera aprofités l'avinentesa de situar-se avençatament en front de la indústria nacional, i, pensant anular-la, pràctiques el "dumping" que anteriorment ja havia aplicat: vendre a preus molt alts els productes que aquí no es fabriquen i en canvi vendre a sota preu els que ja produceix la nostra indústria.

Si la derogació del decret ens hagués de dur a una situació semblant no hauríem millorat en res la perspectiva dels nostres mercats, puix una vegada anulada la fabricació tornariem a dependre de l'estrange que ens imposaria els preus que voldria per tal com no tindria competència.

Cal doncs, sortir d'aquesta interinitat però avui que ens hi trobem és quan ens donem compte del flac servei que ens ha fet la Dictadura en establir proteccions i regulacions d'indústries en un pla de favoritisme particular. Si la protecció de les indústries químiques hagués obeït purament a un noble afany de tenir una indústria pròpia i assolir que les estrangeres s'establin a Espanya; si s'hagués basat aquesta protecció a base d'un acord entre fabricants i consumidors sense voler beneficiar amb les importacions exclusivament a empreses determinades i en perjudici gros i evident del consumidor, aleshores no s'hauria produït el dubte actual del govern, el qual sap millor que ningú allò que representava la protecció donada a les indústries químiques, però ignora la relació exacta i justa entre aquesta protecció i els interessos públics.

Tota temptativa de beneficiar els interessos particulars a esquenes de la nació sovint—com en el cas present—acaba convertida en una mesura que per evitar un mal, pot perjudicar no solament els interessos particulars sinó també els públics. La qual cosa vol dir que si en el seu dia s'hagués pensat realment en la conveniència nacional, els productors haurien defensat llurs indústries d'una manera ben eficaç i avui no ens trobaríem en el perill que suposen.

Alfred Gallard.

(Prohibida la reproducció)

UNA QUEIXA MOLT JUSTA

Els regidors Srs. Sabater i Caixés han enviat al Dr. de "Les Circumstàncies" la lletra que copiem:

ESQUEMES

LA REVALIDA

DEL BATXILLERAT

Quan a Espanya els homes es volen prendre la molèstia de pensar, generalment les coses es fan bé; més, per això, manca voler pensar i poguer pensar. Així és molt més senzill copiar, pe-

CASA MARQUET

INVITA A LA SEVA DISTINGIDA CLIENTE I AL PÚBLIC EN GENERAL A ADMIRAR L'EXTENS ASSORTIT DE NOVETATS DE PRIMAVERA I ISTIU

Preus sense competència

Articles de confiança

80 E 83

RIVALLIA

DET. RIVALLIA

VIDA RELIGIOSA

EVANGELI

DIUMENGE DE PASSIÓ

En aquell temps: Deia un dia Jesús a les turbes dels jueus: «Qui de vosaltres em convenç de pecat? I si dic veritat, per què no em creieu? El qui és de Déu, escolta les paraules de Déu. Per ço vosaltres no les escolteu, perquè no sou de Déu». Els jueus li feren de resposta: «No tenim raó nosaltres de dir que ets un samarità i que tens el dimoni?» «Jo no tinc el dimoni—contestà Jesús,—jo honro el meu pare, més vosaltres em deshonreu. Jo no cerco la meva glòria; ja hi ha qui la cerca i fa justícia. En veritat, en veritat vos digo: El qui guardarà la meva paraula, no veurà la mort eternament». «Ara veiem que tens el dimoni—li fan els jueus.—Abraham és mort i els profetas igual, i tu dius: El qui guardarà la meva paraula no veurà la mort eternament. Per ventura ets tu més gran que Abraham el nostre pare, i ell és mor? I són morts també els profetes. Qui et figures ésser?» Respon Jesús: «Si jo mateix em glorifico, la meva glòria no val res; és mon pare qui em glorifica, aquell qui dieu vosaltres que és vostre Déu; vosaltres no el coneixeu, jo, sí, que el coneix, i si deia que no el coneix, jo seria mentider com vosaltres. Sí, jo el coneix i guardo la seva paraula. Abraham, el vostre pare, tingué un gran goig de poder veure el dia de ma vinguda: el veié i tot s'alegrà. Encara no tens cinquanta anys i has vist Abraham?» Jesús els diu: «En veritat, en veritat vos digo, abans de néixer Abraham, Jo sò». Llavors, colliren rocs per apedregar-lo; més Jesús s'amagà i eixí del Temple.

JOAN. VIII, 46-59

ODI DELS FARITZEUS - DIGNITAT DE JESUS

Jesús ba obrat miracles, ha obert la seva boca per a evangeliitzar els pobres, ha perdonat els pecadors.

Jesús s'ha fet popular en les contrades de Palestina perquè hi ha prodigat salut, vida, perdó, ensenyament, i tot ho ha fet amb el gest senzill i bondadós de pare.

Per això la gent humil i d'esperit dreturer és sentia fortemen atreta per la bondat i dolcesa de Jesús.

Hi havia, però, un sector de jueus, que sentien llur contrasbalsat, per l'infelix pureza de la predicació de Jesús. Eren els orgullosos faritzeus, adulteradors de la llei de Déu. L'odi més negre s'anava congriant en el fons d'aquests hipò rites, sepulcres emblanquinats de fora i plens de corruptió per dins.

El Divi Mestre, sempre tan indulgent pels pecadors humils, esdevé d'una severitat fortà i severa davant d'aquells homes, que com enverinats reptils angulejaven per entre la multitud, cenant de sobtar un mot comprometedor enfront dels divins llavis, per tal de poder-lo acusar.

L'Evangeli d'avui és un seguit de fuetades brunzentes que la Veritat etziva contra els que li clouen els ulls per a no veurer-la: «Si us dic la veritat, perquè no em creieu?». És un repte de la Santedad del Fill de Déu—«qui de vosaltres em titllarà de pecador?—contra les viles calúnnies, amb què els faritzeus volien desacreditar la seva missió divina, dient que era un Samarità, com si diguessin un traidor de la pàtria, i un posseït del dimoni.

Les afirmacions de Jesús són senzilles, categòriques, plenes d'una dignitat i d'una serenitat desconcertants.

Esfumada la calúnnia, els obcecats faritzeus no trobaran altra manera d'argüir que matar a pedrades el delator de llurs maldats.

Més Jesús sabent que encar no eren acomptables en ell totes les profecies messianiques, els deixà amb les pedres a les mans; «s'amagà i eixí del temple». Quan sigui arribada l'hora, serà Ell qui avanci vers els seus enemics.

Segons els liturgistes la velació de les imatges, que desde avui comença a preludiar la desolació dels temples, que culminarà els dies de Setmana Santa, és un record d'aquest occultament de Jesús.

L'Evangeli d'avui cal pendre'l com una lliçó viscuda sobre els tristes secrets del cor humà i de les seves passions desencaminades.

A. F. P.

Capella Expiatorià Crist Rei

Missa a les 6 i mitja, i a les 5 de la tarda, rosari i salva cantada. Continua a les 4 de la tarda el setenari de la Verge dels Dolors.

Sants d'avui

DIUMENGE DE PASSIÓ. St. Sixte I, p. i mr.; San Celestí, papa.

Cultes d'avui

Parròquia de Sant Pere

Misses a les 6, 7, 8, 9, 11 i 12, després de la missa de 6, rosari de l'aurora; la de les 8, de comunió general pels confreres de Ntra. Sra. del Roser. A les 9 i mitja, exposició de S. D. M., tertia, ofici amb plàctica dominical, reserva i processó del Sm. Rosari. A les 5 de la tarda, catecisme; a les 6 i mitja, últim dia de l'Octavari de la Minerva, amb exposició de S. D. M., trisagi cantat, exercicis de l'octavari i sermon. Seguidament continuació del Septenari de Ntra. Sra. dels Dolors.

Parròquia de Sant Francesc

Misses a les 7, 8 i 11. A les 8, missa de comunió general amb plàctica preparatòria pel Rvnt. Ramón Bergada, com a final d'exercicis. A les 9 i mitja, ofici. A les 5 de la tarda, catecisme i a tres quarts de set, setenari dels Dolors amb sermon pel Rvnt. Dr. Josep M. Vives, Pbre.

Parròquia de la Pma. Sang

Misses a les 7, 8, 9 i mitja i 12. La de les 8, de comunió general pels senyors de la Congregació. En les dues últimes misses es llegirà la Carta Pastoral del Eminentissim Sr. Cardenal sobre la Santa Missa. A les 5 de la tarda, catecisme amb sessió de projeccions. A les 6 i mitja, funció de la quinta paraula, predicant el Rvnt. Dr. Manuel Anglès.

Parròquia de Sant Joan Bta.

Misses a les 6 i mitja, 8 i 11. La de 8, de comunió general amb plàctica preparatòria per la arxiconfraria del Sagrat Cor. A les 9 i mitja, ofici de Quaranta Hores i lectura de la Pastoral del senyor Cardenal. A les 5 de la tarda, catecisme; i a les 4, rosari, Via-Crucis, visita a la Butlla de la Sta. Creuada i plàctica doctrinal. A les 6 i mitja, trisagi cantat i processó com a conclusió de les Quaranta Hores.

H. Carmelites

Miss a tres quarts de nou, pér la Congregació Mariana. A les 10 Ofici.

Collegi de Sant Pere Apòstol

Misses a les 7, 8 i 9. A les 5 de la tarda, rosari, Via-Crucis i adoració de la Santa Creu.

Capella Expiatorià Crist Rei

Miss a les 9. Exposició tot el dia. A les 5 de la tarda, maitines, trisagi cantat, benedicció i reserva.

Ermita Dña. Sra. del Roser

Miss a les 11. A les 4 i mitja de la tarda, rosari i salva cantada. Continua a les 4 de la tarda el setenari de la Verge dels Dolors.

Sants de demà

Sant Epifani, b. i mr.; Sant Gilbert, ab. i mr.; Sant Albert, mjo.

Cultes de demà

Parròquia de Sant Pere

Misses a les 6, 7 i mitja i 11; a les 9, ofici. A un quart de 7 de la tarda, rosa-ri i hora Santa, continuant-se tot seguint el Septenari a la Verge dels Dolors.

Parròquia de Sant Francesc

Misses a les 7 i a les 8. A tres quarts de 7 de la tarda, continuació del Septenari a la Verge dels Dolors, amb sermon, pel Rvnt. Dr. Josep M. Vives, Pure.

Parròquia de la Pma. Sang

Miss a les 7 i mitja. A les 7 de la tarda, rosari i estació al Santíssim.

Parròquia de Sant Joan Bta.

Misses a les 6 i mitja i a les 8. A les 5 i mitja de la tarda, catecisme.

H. Carmelites

Miss a tres quarts de 8.

EXERCICIS ESPIRITUALS

Dia 6 d'Abril de 1950, conclusió de la tanda dels SS. Exercicis per a obres i minyones de servei que s'han practicat a l'iglesia de la Puríssima Sang de Reus.

A les 8, missa de comunió general amb plàctica, a l'església de Sant Francesc.

Tarda — SANTUARI DE MISERICÒRDIA. — A les 4. Reunió de totes les exercitantes a la Plaça del Santuari per a entrar en formació a l'església cantant l'*'Himne del cretenc'*. Després de breu exhortació es consagraran a la Mare de Déu cantant el *'Verge, Mare de Déu'*, i tot cantant els goigs de nostra excelsa Patrona pujaran al camí per la part dreta, besaran la mà de la Santa Imatge, i baixaran per la banda esquerra per a reunir-se totes en la plaça de la Creu, on tindrà lloc els sorteigs de riusíssims objectes regalats per aquells qui per distingides famílies i Comunitats religioses de nostra ben amada ciutat de Reus.

Navigazione Generale

ITALIANA

LINEA DIRECTA

ITALIA AUSTRALIA

29 Abril de Génova

CITTÀ DI GENOVA

Admitiendo cargo con conocimiento directo desde todos los puertos españoles para los de Australia. Los gastos de transbordo en Génova son a cargo de la N. G. I. Las mercancías seán en espera de embarque en tinglado de la Compañía gratuitamente, mientras la estancia no supere a la franquicia en uso.

Para toda clase de informes dirigirse a

Sdad. ITALIA-AMERICA

Barcelona, Rambla Santa Mónica, 1.

AGENCIA EN

Reus - Comercial Combalia Sagrera.

Tarragona - Comercial Combata Sagrera, Plaza Olózaga, 10.

BANCO DE REUS

DE DESCUENTOS Y PRÉSTAMOS

Participamos a nuestros clientes y amigos que ha quedado abierta al servicio del público, nuestra oficina de:

Llarddecans

MUTILADOS

Piernas artificiales de construcción esmerilada, resistentes y ligeras, de duración infinita, calidad y funcionamiento garantizado, en CUERO, FIBRA, CELULOIDE, LUMINIO Y MADERITA. Centenares de referencias. Unica casa especializada con grandes talleres propios. Las facilidades de pago que da la casa, son la mejor garantía de sus trabajos. Visite al constructor especialista, que le dará todos los detalles sin compromiso.

Aparatos y Corsés ortopédicos, Fajas, Bragueros, etc.

HANS MADER

Aribau, n.º 154. Teléf. 74.812. Barcelona

Pedid
JARABE SALUD
para evitar
imitaciones.

Las madres
lo toman
y los hijos
lo aprovechan.

¡Madres! evitad a vuestros hijos el
raquitismo.

La salud, robustez y crecimiento normal de vuestros pequeños bebés se hallará asegurada si tomáis durante la crianza del niño el tónico reconstituyente que nutre la sangre y multiplica las energías: el Jarabe de

HIPOFOSFITOS SALUD

Cerca de medio siglo de éxito.

No se vende a granel.
Aprobado por la Real Academia de Medicina.

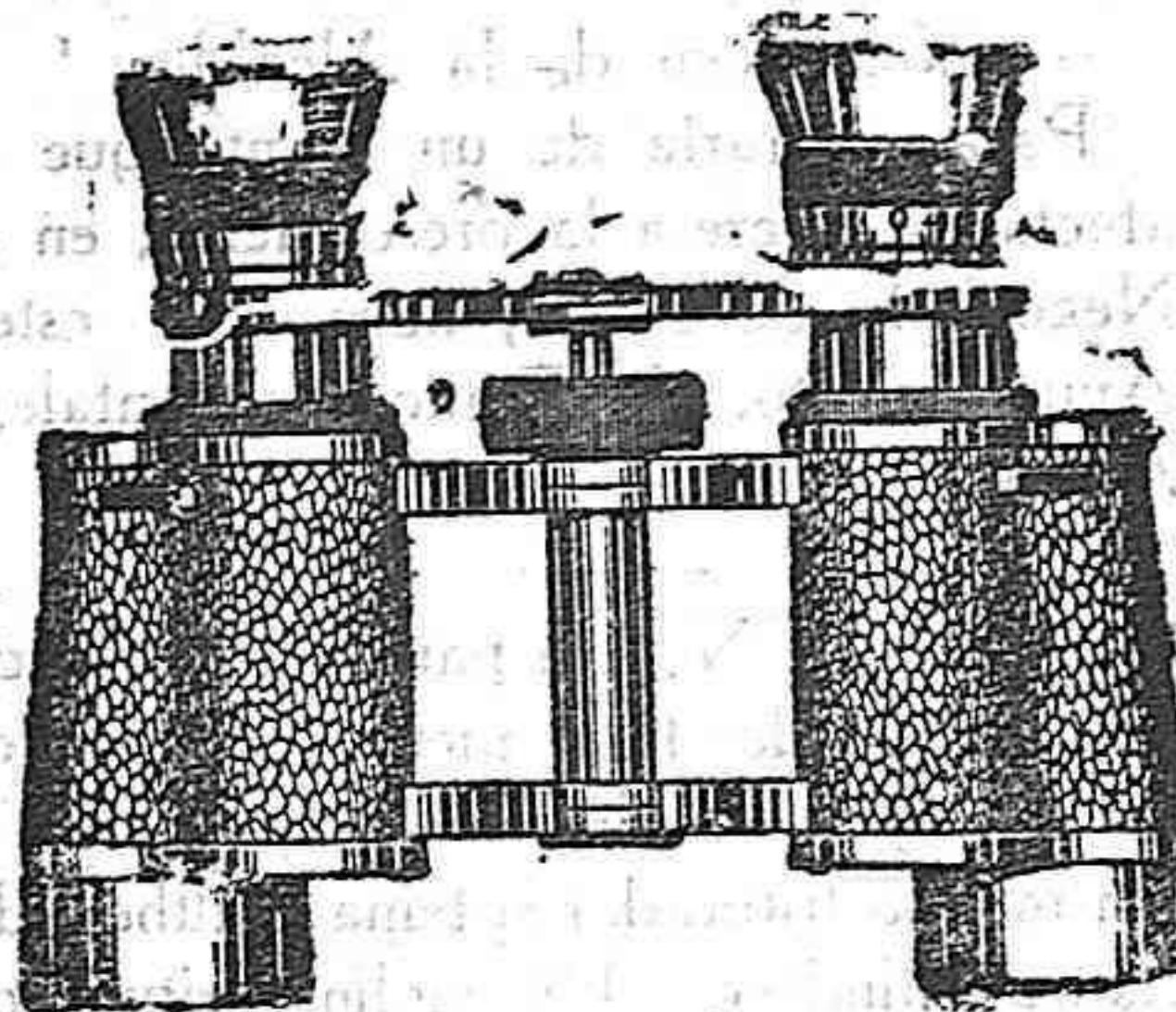
Banco Urquijo Catalán

AGENCIA DE REUS

Negociamos los cupones de las Deudas

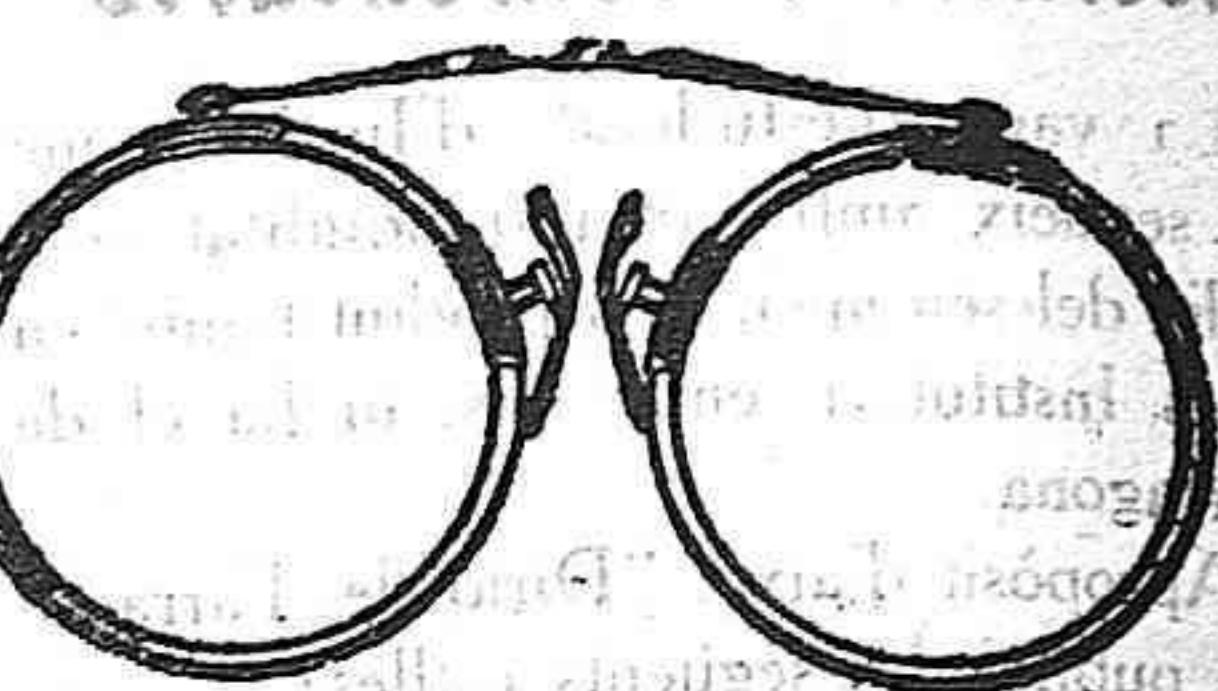
Interior	4 %
Exterior	4 %
Amortizable	4 %
Amortizable	5 % sin impuesto

y de vencimiento 1º de Abril próximo.

ÓPTICA VINES

PLAZA DE PRIM, 6 REUS (Esquina calle Monterols)

EL QUE VA PATIR MÉS

CONTE

Trigàrem molt pocs dies a saber que com del misteriós personatge que totes les nits s'asseia a una taula propera de la nostra i, amb un boc de cervesa al davant, semblava projectar l'esguard vers les regions dels records o de la fantasia, mentre la nostra tertúlia, malgrat la correcció absoluta del nou vei, se sentia influenciada pel testimoni mut de la seva presència.

Era un home jove, de mirar cansat i comprensiu. Vestia amb certa elegància negligida i ens intrigava ni que només fos per la força de la seva solitud silenciosa, encaraada magnificament amb l'anunci, no sempre ben sostinguda, del nostre esbarjo col·lectiu.

El cambrer ens feu la revelació, per cert ben imprecisa. El coneixia per haver-lo servit en dues temporades seguides, al Gran Casino de Sant Sebastià. Aleshores anava acompañat d'un germà jove i es contava d'ambdós una aventura terrible, de certa semblança amb les narracions científiques i sensacionals de Juli Verne: un drama de l'aerostació.

Això, en comptes d'interessar-nos, ens decepcionà. Quin drama d'aerostació podia haver viscut aquell desconegut, que fos comparable amb els que ens havia contat el nostre company Ferran, actor de la gran guerra, en la què, en rotat a la Legació estrangera, havia fet de *signaleur*? Ferran, però, es va sentir més atret que nosaltres envers el desconegut; una mena d'afinitat heroica atiava el seu afany d'apropar-s'hi.

Posant en joc petites astucies, més que altra cosa audàcies de cortesia, al poc temps el convidava a asseure's a la nostra taula i el feu ingressar a la colla.

Passada l'escena dels compliments, no ens sabérem abstenir d'interrogar-lo discretament sobre la seva aventura. Ell protestà amb cert pudor greu que esdevenia involucrable. No hauria estat gens delicat de pregar-lo massa. Un dels companys, però, trobà el desllorador

—Es que l'amic Ferran—addui—fou *signaleur* en la gran guerra i ha estat protagonista de drames pareguts que ens plaurà de contrastar amb el vostre.

—Per què, doncs, no hauria d'ésser ell qui comencés, encara que per a vosaltres no sigui cosa nova?—feu el desconegut.

I Ferran, només per tal que no es perdés per ell l'avinentesa de coneixer el que tots desitjávem, començà així:

—El que jo contare i que aquests m'han fet contar ja massa vegades, no cap aventura. Són episodis d'un guerra monstruosa que en tingüe de molt més pinyents. Els *signaleurs*, sap vostè, anaven a les avançades. En els punts més propers de les trinxeres enemic, planjavem un pal i, proveïts d'un telèfon, ens hi enfilàvem per tal de trametre observacions. Al capdavall, poca cosa: alguns trets que, si no feien blanc, no feien res i que, sovint, ens ferien i ens permetia d'anar a cercar el confort d'un hospital. De vegades aixecàvem la *sansisse*, el globus captiu. Allò era més divertit. L'elevàvem a trenç d'aua, per tal que, en adonar-se'n l'enemic, el globus, amb el seu tripulant, es trobés ja a una alçària a la qual les bailes no hi arribaven amb prou força per a fer mal. D'allí dalt estant, es dominaven panoràmics correpredors: la terra tasbalada sota un cel envidriat; les trinxeres d'ambdós combatents; les fumareles cotonoses dels obusos que esclataven; les concentracions dels nostres i dels da-

multitud ensacompladava amb els seus aplaudiments i els seus hurres!

Ben aviat, però, notarem que a dalt hi feia vent de S.E. de tanta impetuositat, que les cordes que sostenen la barqueta perdien la verticalitat i s'inclinaven. El capità no ens amaga el seu neguit; amb el gas que portavem, si aquell vent no amollava era probable que fés sim cap al canal de la Mànega. I en efecte, no tardarem gaire en veure la mar, vers la qual vogàvem amb velocitat furiosa.

—Almenys —ens deia— tingüessim prou gas o portessim prou marxa per arribar a les costes d'Anglaterra.

Mes, no hi podíem fer res. Al cap d'un quart d'hora, el nostre globus estava suspès sobre l'aigua, i començà a baixar. La tarda agonitzava. Una nuvolada fosca s'havia extès per l'Occident, interceptant les resplendors de la posta.

—Baixem, baixem—ens digué el capità—l'em fa por que, llerçant el lastre que portem, no guanyarem gran cosa.

En efecte baixarem; tant, que quan ja no ens quedava res per llançar, ens tinguerem de desfer de la cistella; sempre serien vint quilos de menys. Improvisarem sengles seients, fent bagues a tres caps de corda i, un cop assegurats, tallarem les que encara sostenien la barqueta.

En desprendre's d'aquest pes, el globus prengué més aviat velocitat que altura, la qual cosa desconsortà al capità.

—Es clar—feu, amb un somriure d'angola;—era tan poca cosa!

I restà amb la vista fixa en l'aigua verdosa, tèrbola i aturmentada, de la qual ja en perciblem la flaire penetrant i els esquitxos gelats i esgarrofoses.

—Senyors—digué de sobte el capità:—ha arribat el primer episodi dolorós, i no hi ha més remei que afrontar-lo. Després de tot, ja començà a ésser vell i no tinc família...

—Què voleu dir?—interromperem a una el meu germà i jo.

—Res—proseguí el pobre Dubois:—que de nosaltres, per ara, en sobrain, i aquest sóc jo. En admetre's al meu globus, jo m'he fet responsable de les seves vides. Vostès són joves i Déu sap el que els reserva el destí. El meu s'acaba en aquest moment. No tinc—ja veuen—ni cap encàrcer a confiar-los-hi. M'acontenta l'esperança de què, deslliurats del meu pes, si el vent no amolla, encara poden arribar a alguna costa de la Gran Bretanya.

No hi valgueren protestes. El poble capitá sens allargar el comiar, de por que no ens avancessim a la seva decisió abnegada, es llençà a l'aigua. Tot seguit, la gran arribada del montgolfier imposà al nostre condol un sentiment optimista d'esperança. Havíem pujat ràpidament més de vint metres i, guaitant l'horitzó amb ansietat de ràufreg, distingirem una llença morada en la qual hi brillaven vagament, com espurnes immòvils, unes flametes grogues.

Oh, la terra, el terme més que probable de la terrible aventura! pensarem el meu germà i jo, en silenci, però comunicant-nos-ho els nostres esgards reanimats.

El vent seguia emprenyent-nos i plantant-nos el cor. Els cossos, però, començaven a sentir esgarrafances de fred. Anàvem mullats i el vent impetuós, ens clavava l'humitat fins al moll dels ossos. Avençavem amb velocitat esbojarrada, però aquella llença de l'horitzó no s'apropava pas. L'inquietut tornava, i amb això, notarem que el globo, tornava a baixar. Ja feia estona que havia perdut la seva pompa esfèrica; ara semblaava un sac pansit, que s'aguantava i feia via sobre l'aigua amb sobtats rein-

flaments del seu ventrell monstruós i mig extenuat.

Tornàvem a baixar i depressa, de pressa... Ja hi mancava poc per anar a freq d'aigua. En l'humitat dels nostres vestits s'hi amaraven els esquitxos de les oriades que esclataven sorollsosament als nostres peus. Baixarem depressa, i per efecte del descens, ens semblava que la costa s'havia allunyat.

Què ens podia alleugerar? Massa que ho sabíem, després del sacrifici sublim del pobre capità que s'havia llençat a l'abism vestit encara de marinret, amb la seva brusa escollada i les seves calces desbocades! El drama tornava més punyent que abans. El meu germà no es deixava convencer quan li feia veure que m'havia d'inmoljar jo.

No em contradieia pas. No més feia:

—Tot el que vulguis; però, darrera de tu, jo.

Ja no era el meu sacrifici el que em dolia, sino l'esterilitat del sacrifici.

—La nostra velleta—li deia jo, contingut els sinolls—tindrà al menys el teu consol. Consent'ho per ella.

Amb tossuderia inquebrantable, ell tornava a la mateixa:

—Tot lo que vulguis; però darrera de tu, jo.

I em mirava amb una expressió tan terrible de fidelitat suprema i folla, que em feia acceptar per força l'ideia de morir tots dos, perduda tota esperança de salvar nos.

Amb oixò, seguia el descens i, de tant en tant, ens sentíem arrossegats a freq d'ones. Jo sentia flaquerar les meves forces. Puc ben dir que només em sostenia l'afany de veillar per aquella criatura tan volguda i tan estretament lligada a la meva sort.

Espectacle 2010

De sobte, el meu germà es desmala i hi mancà poc per a caure a l'aigua. Vaig poguer agafar-lo amb un braç i asseure'l a la meva falda. Amb el seu pes, la baga de la meva corda en remava les cuixes. I jo mateix em sentia debilit, a punt de defallir.

En sec veig notar que ja no feiem via. El ventre del montgolfier semblava patir sobre les aigües lleugerament encalmades, i el meu germanet i jo ens submergiem.

Un esforç suprem i, anant guanyant corda, vaig arribar a agafar el munyoc del globus, pel qual s'escapava una alegria asfixiant. Encara un altre esforç vaig aconseguir d'atraper la xarxa de l'aerostat. El nostre pes feu una cloxa damunt d'ell, i em va semblar que m'hi adormíem...

En despertar, vaig trobar-me en un ill ple de blancor i rodejat de silenci.

Anava a redreçar-me i una monjeta asseguda al meu costat i a la qual no havia vist, m'ho prohibí.

—I el meu germà?—vaig demanar amb esglai.

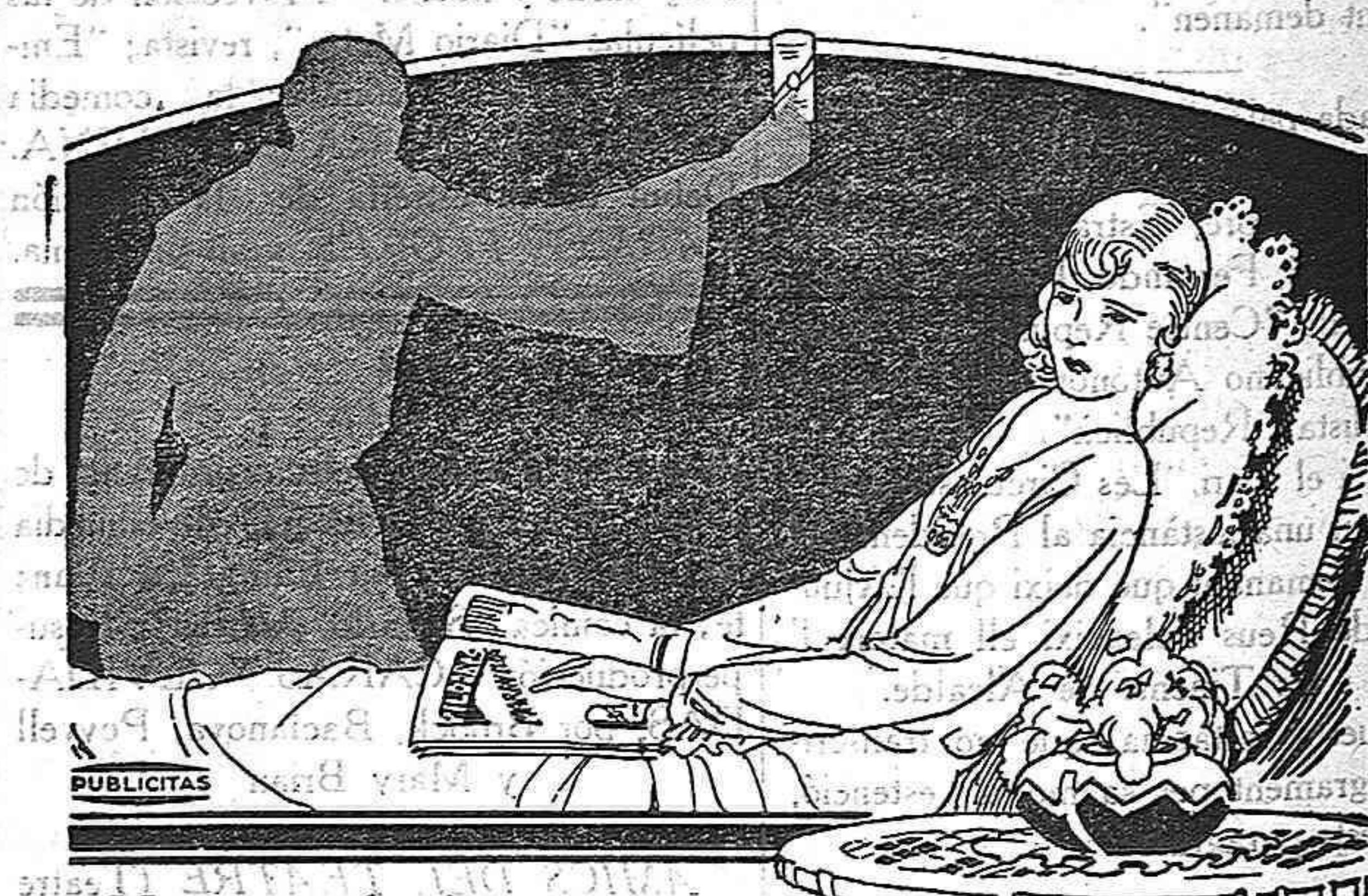
—Es allí i està bé, feu la mongeta, mostrant-me'l.

I, ràpidament—acabà el desconegut, somrient—: el meu germà i jo vivíem. D'aquelles emocions l'aqueŀl frot i aquella mullena, ni rastre. Per això els deia que, comparant aquesta aventura amb la del senyor Ferran, la meva no té cap interès.

I el nostre Ferran, oferint-li la única m'hi viva que li restava, concedí amb sincera emoció:

—Oh, senyor! Tingui per cert que jo no vaig patir tant!

F. Cubells i Florenti.

No pierda la esperanza antes de probar las Píldoras Maravilla

Este remedio maravilloso, descubierto por un sabio Misionero Franciscano, a quien curó de un principio de tisis galopante, ha enjugado las lágrimas de millares de rostrós y devuelto la salud a miles de enfermos.

No pierda la esperanza antes de probarlas y hágalo hoy mismo. Son agradables de tomar, pues más parecen una golosina que una medicina, pero su efecto es rápido, seguro y maravilloso, como su nombre indica.

Recomendadas en la anemia, escrofulismo, raquitismo, debilidad general, inapetencia, neurastenia, convalecencias, etc.

PÍLDORAS MARAVILLA
del Padre Juan-Luis BOURDOUX

Hay dos clases diferentes de píldoras:

Amarillas: Antituberculosas - Reconstituyentes contra las enfermedades del pecho y la terrible tuberculosis (tisis).

Rosas: Tónicas y Depurativas contra la anemia, linfismo, raquitismo, convalecencias, etc.

Se venden en las buenas farmacias

De no encontrarlas en su localidad píldoras:
FARMACIA BALASCH, Avda. Alfonso XIII, 446
BARCELONA

E. MARTÍ MALERAS

— Telèfon 19 B - REUS —

CARROSSERIES

Per a tots serveis, especialitat en Omnibus,
proveïdor de les principals línies de passatje.

FUSTERIA MECÀNICA

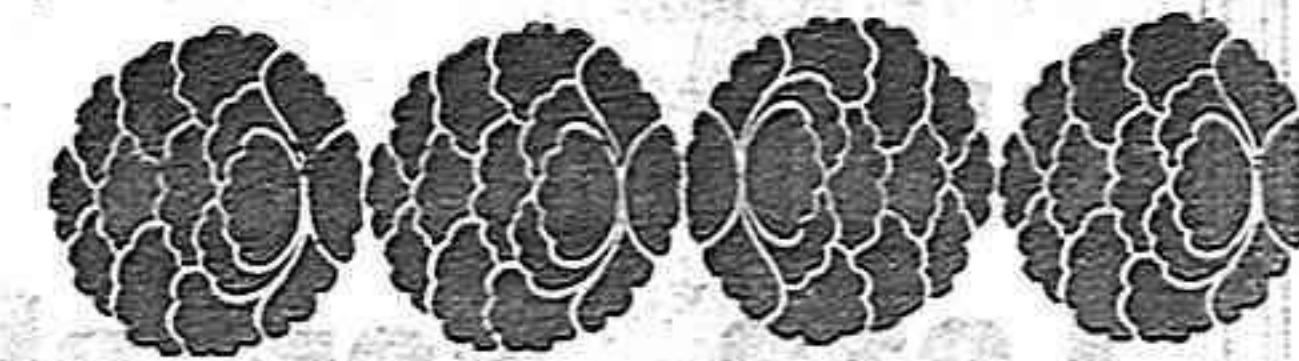
Especialitat en la Construcció.

Recomanem als senyors propietaris de línies, veigin
la carroseria que havem entregat ultimament a la

C.ª REUSENSE D'AUTÒMOVILS
LA HISPANIA

ARGILAGA

Mobles d'estils clàssics
i moderns

Raval alt de Jesús, 22. - REUS

El mejor surtido, los mejores precios y la mejor calidad en
JOYAS, RELOJES, OBJETOS PARA REGALO y SPORT lo encontrara
 en la casa J. RIPOLL - Mayor, 8. Reus

TALLER DE JOYERIA - TALLER DE RELOJERIA montado al estilo suizo, con toda clase de maquinaria moderna.
 Gran surtido en relojes LONGINES pulsera y bolillo, en níquel, plata y oro.

Antigua Casa PADRENY - Confitería

PANECILLOS y MAZAPANES DE YEMA

Diploma de Honor, Medalla de Oro y Cruz, Exposición Lleida (Bélgica) 1926. Diploma de Gran Premio, Medalla de Oro y Cruz, Exposición Roma 1926-27

Débiles

tomad el
acreditado

Elíxir Callol

rápido
científico
agradable

que da Vida y Juventud

ELS MOBLES Poden contribuir al seu benestar. Adquereixi's en els grans MAGATZEMS EL SOL i n'esterà joiosa tota la vida. Raval Sta. Anna, 23 al 27. REUS

Si li interessa, consulti les condicions de Venda a Plaços. Són les més avantatjoses.

Ramón Serret Ferré

SALUDA A SUS CLIENTES

y les participa que, debido a exigencias del negocio, se ha visto precisado a trasladar su **TALLER DE CARPINTERIA**, montado con todos los adelantos modernos, a un local mucho más amplio, ya que el anterior resultaba insuficiente para corresponder como era debido a sus numerosos encargos. — Por cuyo motivo ruega tomen buena nota de que el nuevo local es:

CALLE VALLROQUETAS, NÚM. 8

BANCO DE CATALUÑA

RAMBLA DE LOS ESTUDIOS, 10. BARCELONA
 Capital escriturado: 50.000.000 de Pesetas
 Capital en circulación: 25.000.000 de pesetas

Cuentas corrientes — Cuentas de Valores — Cámara Acorzada — Compartimientos de Alquiler — Caja de Ahorros — Banca — Bolsa — Cupones — Giros — Cambio de Monedas — Agencia de Préstamos para el Banco Hipotecario de España — Depósito de Valores en custodia — Suscripciones a empréstitos — Sección de fianzas.

Agencias y Sucursales: Barcelona (Sans, San Andrés, Gracia), Madrid, Gerona, Lérida, Tarragona, Arbucias, Arenys de Mar, Badalona, Bañolas, Blanes, Calella, Hospitalet, Ibiza, Masnou, Mataró, Palafrugell, Palamós, Port-Bou, Sta. Coloma de Farnés

ENTIDADES ASOCIADAS

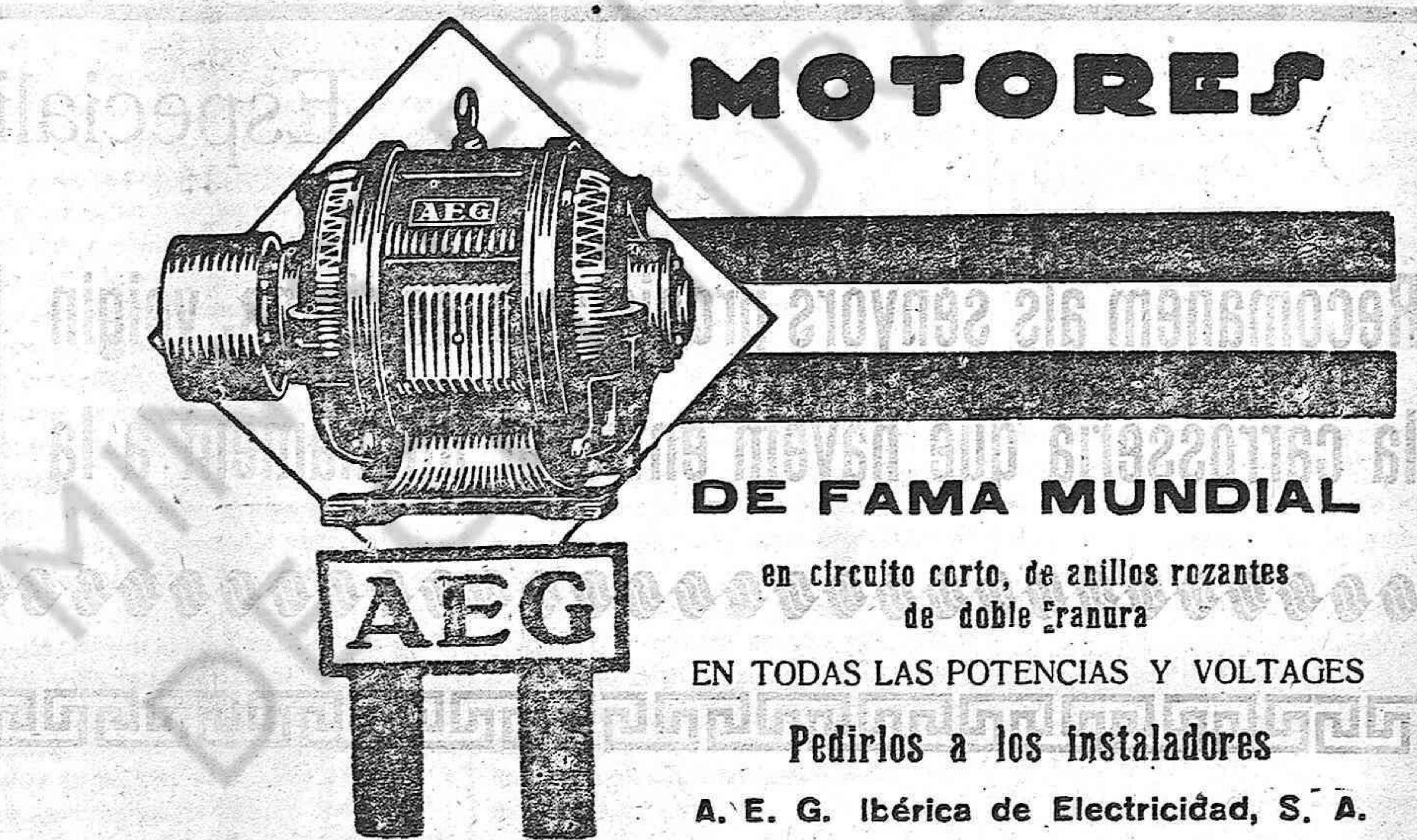
Banco de Reus de Descuentos y Préstamos — Banco de Tortosa — Banco de Olot — Banque de Catalogne (París).

BUEN TENEDOR DE LIBROS

será Vd., si estudia en la

ACADEMIA COTS

Arrabal Robuster, 33

MOTORES

DE FAMA MUNDIAL

en circuito corto, de anillos rozantes
de doble ranura

EN TODAS LAS POTENCIAS Y VOLTAGES

Pedirlos a los instaladores

A. E. G. Ibérica de Electricidad, S. A.

Ronda Universidad, 22. Barcelona

Per al transport de Reus a Barcelona
 V. necessita un **Servei Ràpid**
 Per a no gravar excessivament els preus
 V. necessita un

Servei Econòmic

Consulti a l'Agència MORERA

Pels sens mitjans modernissims de transport i per la seva experiència de molts anys, és l'AGÈNCIA que pot oferir-li un Servei ràpid com el RECADER i econòmic com la PETITA VELOCITAT.

Faci una prova i es convencerà!

Agència Morera

REUS: Sant Joan, 2. — Telf. 44.

BARCELONA: Girona, 15. — Telf. 15548.

URBANIZACIÓN
DE SALOU, S. A.
(U.S.S.A.)

VENTA DE TERRENOS
edificables

Arrabal Sta. Ana, 4. [entresuelo
— REUS —]

Vichy Imperial

Agua gaseosa natural
alcalina diurética, la
única que garantiza su
procedencia con el
precinto municipal de
Caldas de Malavella
PIDASE EN TODAS PARTES

Dur Parfum (Perfume sólido)

Lo más exquisito, lo más chic, lo más práctico. A ninguna dama elegante y aristocrática debe faltarle en la cartera.

Fabricado por PRODUCTOS FEDIS.
Colonias, Lociones, Aceites esenciales,
Masaje Facial, etc.

De venta en todas las Perfumerías.

Representante en Reus: Francisco Sana-
huja, Pi y Margall, 10, pral.

Pida Vd. siempre
como purgante

SUCRE DE MADUIXES

Exija el paquete patentado
y registrado en la Inspec-
ción General de Sanidad.

Almacén de
Loza, Porcelana y Cristal
 La especial Tienda en ARTÍCULOS PARA REGALO
 SIEMPRE NOVEDADES DE BUEN GUSTO
Casa Marsal Calle Jesús, n.º 12 Reus

Papel de embalaje

de periódicos para vender, los encontrarán en la imprenta de este diario